

IŠ POLICIJOS SUVESTINIŲ

Nuo spalio 5 iki 8 d. policijos pareigūnai nubaudė 8 neblaivius piliečius, pasirodžiusius viešose vietose, 16 - už kelių eismo taisyklių pažeidimus, 6 - už vagystes.

Spalio 5 d.

Gautas pranešimas, kad Kazliškių seniūnijai priklausančiame miške savanoriškai nukirsta 12 eglių. Nuostolis 6321,08 Lt. Daugiau kaip 6 kub. m rąstų dar nespėta realizuoti. Jie atiduoti saugoti girininkui.

Spalio 6 d.

Juodupėje, Skersinės ir Ramybės gatvių sankryžoje, motociklininkas nepraleido pagrindine gatve važiuojančio automobilio BMW - 318. Avarijos metu sužalotas motociklininkas. Jis paguldytas į ligoninę.

Spalio 7 d.

Bereznikos kaime virvės kilpoje rastas L.J. lavonas be išorinių smurto žymių.

Rokiškio Strazdelio gatvės pakraštyje rasta sumušta ir apiplėšta D.G. iš P.Širvio gatvės. Užpuolę du nepažįstami jaunuoliai atėmė rankinę, kurioje buvo 17Lt, asmeniniai daiktai. Vienas iš įtariamųjų sulaikytas.

Į asociaciją-moksleiviai

Rugsėjo 26 dieną vykęs Lietuvos moksleivių asociacijos (LMA) steigiamasis suvažiavimas į Vilnių sukvieta daugybę moksleivių iš įvairiausių Lietuvos kampelių. Idėja vienyti Lietuvos moksleivius bendrai veiklai, mokytis gyventi demokratiškoje visuomenėje kilo Viršuliškių 45-osios vidurinės mokyklos auklėtiniams. Idėjai įgyvendinti iš Atviros Lietuvos fondo skirta 3 tūkstančiai litų.

Įstojusiems į LMA tinginiauti neteks. Nariai privalės ginti moksleivių interesus vykdant švietimo reformą, ieškoti lėšų šaltinių mokyklų finansinei paramai, telkti moksleivius savo tautos ir valstybės tradicijų pagarbai, dalyvauti prevencinėje veikloje prieš narkomaniją, nusikalstamumą ir t.t.

Dvi valandas svarstyti naujos organizacijos įstatai nebuvo priimti, mat neišvengta naujų pasiūlymų, prieštaravimų. Aštuonias valandas turėjęs vykti suvažiavimas baigėsi truputį anksti, tačiau po valandos vykusio koncerto vargu ar daug ausų klausėsi. Mūsų rajonui atstovavę pedagogai ir moksleiviai grįžo su šypsena veide, nes, anot jų, pritąkius lengvatas, jiems nereikėję mokėti 20 centų stojamojo mokesčio. Sutaupė...

Nida Pranskūnaitė

Karalienė Mikalda pranašavo...

Šiandien pasaulio politikos epicentras, be abejo, Rusija. Ne Jugoslavija, ne Serbija ar koks nors Kosovas, apie kurį prieš 10 metų iš viso nebuvome girdėję. Antra vertus, viskas mūsų mažoje planetoje taip susiję, kad, smarkiau nusičiaudėjus žinomoje Arbatos gatvėje, aidas atsiliepia Amazonės džiunglėse.

Rusija

šur-

mu-

liuoja.

Trečia-

dienį, pakviesti ne-

priklausomų protingųjų iš Rusijos komunistų, 15-oje Rusijos regionų į gatves išėjo apie 10 milijonų piliečių. Jų transparantuose klykė šūkių: "Jelcinai, nedaryk gėdos Rusijai, atsistatydink!" "Keisti ne kursą, o santvarką!"

Tai jau nebe ekonominiai reikalavimai, o politiniai, kvepiantys tokio radikalizmu, kad šiurpsta ne tik Bilas Klintonas, jau pusę metų nušiurpęs dėl savųjų sekso problemų, bet ir Boriso Jelcino draugas Helmutas Kolis, lipantis nuo Vokietijos politikos viršūnių. Juk reikalavimas keisti Rusijos santvarką reiškia jos grįžimą į valstybės reguliuojamą ekonomiką, į totalitarizmą, kuris baigėsi su Brežnevo, Černenkos ir Andropovo laikais. Nejaugi vėl sugrįš Rytų ir Vakarų šaltasis karas, vėl nukris geležinė uždanga, tiek metų skyrusi du pasaulius?

Rusija dar demokratiška. Tai šiuo metu yra tiek jos laimėjimas, tiek didžiausia problema. Reformomis nu-

sivylusi Rusijos liaudis, nuskurdinta "naujųjų" rusų, staiga tapusių multimilijonieriais, gali nuversti B.Jelciną, išsirinkti komunistinę Valstybės dūmos daugumą, o ji nedelsdama imsis nacionalizacijos, panašios į tą, kuri Rusijoje vyko prieš 80 metų, o Lietuvoje prieš 50.

Rusijos krizė ne tik politinė,

REZONANSAS

bet ir

finansinė. Jos re-

zonansas jaučiamas net ir Amazonės džiunglėse. Brazilijos valdžia oficialiai pareiškė, kad jai, norint išlaikyti nacionalinės valiutos stabilumą, verkiant reikia pasaulio pagalbos - 30 milijardų JAV dolerių. Brazilija - didelė valstybė. Jos finansinė griūtis pirmiausia paveiktų JAV investitorius, o tai reikštų ir finansinės krizės pradžią vienintelėje dar likusioje supervalstybėje.

Žodžiu, pasaulio finansininkai ir politikai prognozuoja tokią krizę, kokios šiame šimtmečiuje dar nebuvo. Karalienės Mikaldos pranašystės pildosi. Kokios jėgos joms pasipriešins, neaišku. Lietuvoje, žinoma, jų nėra, nors labai skaudu jaustis bejėgėmis aukomis. Pasaulis superdidelis, o Lietuva - supermaža. Nors ką gali žinoti... Kartais ir mažas akmenėlis didelį vežimą apverčia.

Stasys Varneckas

ŠILDYMO SEZONAS JAU PRASIDĖJO

Mero potvarkiu leista, suderinus su šilumos tiekėju, nuo spalio 6 d. pradėti šildymo sezoną visiems vartotojams, turintiems pasiruošimo šildymo sezonui pasus ir neįsiskolinusiems už šilumos energiją.

RYTOJ SODINSIME AŽUOLIUKUS

Rajono savivaldybė primena, kad spalio 10 d. 10 val. Velniakalnyje bus sodinama ažuolų giraitė. Miesto gyventojai aktyviai kviečiami dalyvauti talkoje.

Už šildymą visi mokės vienodai

Trečiadienį vykusiame rajono valdybos posėdyje buvo svarstoma vienuolika klausimų. Bene vienas iš labiausiai gyventojus dominančių - dėl šilumos energijos kainų. Sprendimo projektą pristačiusi ekonomikos tarnybos vadovė J. Bražionienė sakė, kad rajono gyventojai ir kiti vartotojai, kuriems ši-

luminė energija tiekama iš SPAB "Panevėžio šilumos tinklai", už sunaudotą šilumos energiją patalpoms šildyti bei karštam vandeniui paruošti moka kainą, kuri visiškai padengia išlaidas, susijusias su šios energijos pagaminimu. Šiam šildymo sezonui kaina nustatyta 12,22 Lt už kWh arba 3,82 Lt už 1 kv. m šildomo ploto ir 9,25 Lt (su PVM) už 1 kub. m vandens šildymą, neįskaitant šalto vandens kainos. Praėjusį šildymo sezoną šilumos kaina buvo 10,36 Lt už kWh arba 3,24 Lt už 1 kub. m, už karšto vandens šildymą - 6,86 Lt.

Savivaldybės reguliavimo sferai priklausančiose katilinėse pagamintos šilumos energijos vartotojai (Kavoliškio, Obelių, Pandėlio, Juodupės, Panemunėlio, Konstantinavos gyventojai) praėjusį šildymo sezoną už butų šildymą bei karštą vandenį mokėjo tiek pat, kiek SPAB "Panevėžio šilumos tinklai" vartotojai, nors šiose katilinėse pagamintos šilumos energijos savikaina buvo daug didesnė.

Skirtumą tarp vietinėse katilinėse pagamintai šilumos energijai sunaudotų lė-

šų bei vartotojams priskaičiuotų sumų subsidijomis turėjo padengti savivaldybė iš rajono biudžeto. Praėjusį šildymo sezoną tai sudarė 1,5 mln. litų. Tiek lėšų savivaldybė skirti subsidijoms iš biudžeto negali, nes šia lengvata naudojasi tik 3160 gyventojų (6,8 proc. visų rajono

gyventojų). Tad kodėl šia lengvata gali naudotis tokia maža dalis gyventojų, kai kiti turi mokėti realią kainą už tiekiamą šilumą? Be to, anot pranešėjos, toks subsidijavimas neturi perspektyvos. Būtina ieškoti būdų, kaip mažinti šių katilinių savikainą. Tiksliau būtų investuoti lėšas šioms katilinėms pertvarkyti, jas modernizuoti. Tai po kelerių metų atsipirktų, o subsidijavimas savikainos mažinimo klausimo neišspręs.

J. Bražionienė sakė, kad priėmus sprendimą už šilumą mokėti savikaina, tie gyventojai, kurių gaunamos pajamos didesnės, turės už šilumą mokėti daugiau arba ieškos kitų būdų, galbūt individualių namų savininkai įsirengs vietinį šildymą. Tačiau mažesnes pajamas gaunantiems gyventojams, kaip ir iki šiol, Vyriausybės nustatyta tvarka bus priskaičiuotos kompensacijos už šildymą ir karštą vandenį. Jie už šilumą nemokės daugiau kaip 25 proc., o už karš-

tą vandenį 5 proc. gaunamų šeimos pajamų.

Taigi savivaldybė iš savo biudžeto turės skirti lėšų kompensacijoms, kurių suma, priėmus sprendimą už šilumą mokėti savikaina, turėtų padidėti. Per praėjusį šildymo sezoną kompensacijų už šildymą ir karštą vandenį priskaičiuo-

ta gyventojams, turintiems mažas pajamas, 1,1 mln. Lt, iš jų Panevėžio šilumos tinklų vartotojams 554 tūkst.

Lt, vietinių katilinių šilumos vartotojams - 604 tūkst. Lt. Pavyzdžiui, priėmus sprendimą už šilumą mokėti savikaina, kuri yra 10,64 Lt už 1 kv. m, už 60 kv. m butą 4 asmenų šeima mokės 140 Lt, jei šeimos pajamos 1000 Lt (1000-440)x25 proc.) = 140 Lt; mokės 265 Lt, jei šeimos pajamos 1500 Lt (1500-440)x25 proc.) = 265 Lt; 2 pensininkų šeima mokės 95 Lt, jei pajamos 600 Lt (600-220)x25 proc.) = 95 Lt).

Valdyba nusprendė nustatyti kiekvienai rajono katilinei, priklausančiai rajono savivaldybės reguliavimo sferai, šilumos energijos ir karšto vandens kainą pagal faktišką šilumos pagaminimo išlaidas. Taip pat panaikino valdybos 1998 02 11 sprendimą Nr. 31 "Dėl šilumos energijos kainų ir kompensavimo už šilumą tvarkos".

Taigi nuo šių metų šilumos sezono pradžios visi rajono gyventojai už gyvenamųjų patalpų šildymą mokės vienodai.

Rasa Gaučienė

Mokyklose

NEPAVOJINGAS VIRUSAS

Rugsėjo 7 d. Juozo Tūbelio gimnazijoje "labas" pasakė pirmoji mokyklos radijo stotis "Virusas". Kiekvieną darbo dieną pertraukų metu gera muzika, DJ Geras bei DJ Mukas šokdina mokinių ir mokytojų ramiausius kampečius. Pasak idėjos autoriaus ir radijo stoties varomosios jėgos abituriento Tomo Čelkio, klausytojų laukia laidos "Laisvas plotas", "Rinkis prekę lietuvišką", "Muzikinės naujienos", "Senos dainos - geros dainos" ir kt. Ateityje ža-

dama organizuoti įvairius renginius. Na, o kol kas ir mokiniais ir mokyklos valdžia patenkinti, nes Hz neviršija leistinų normų.

P.S. "Virusas" nuoširdžiai dėkoja rėmėjams. Muzikos prekių parduotuvei (AB "Tulpė" patalpose) ir V.Čičinsko komercinių paslaugų įmonei.

NORAS - DAR NE ĮSAKYMAS

Beveik prieš pusę metų vyko respublikinis rašinių konkursas blaivybės tema. Juozo Tūbelio gimnazijos moksleivis Tadas Malcius, užėmęs antrąją vietą, rugsėjo pabaigoje buvo pakviestas dalyvauti baltų ainių susirinkime. Organizacijos pagrindinis uždavinys -

stabdyti alkoholizmą, ypač tarp jaunimo, nes tik jauną žmogų dar galima pakeisti.

Pasak Tado, šių metų susirinkime nagrinėtas ir kitas klausimas. Grupele ainių norėjo atsiskirti nuo jaunesnių savo kolegų. Ketinimai nebuvo pagrįsti rimtais faktais, todėl liko viena bendra organizacija. Moksleivio teigimu, vyresnieji ainiai taip pat norėjo išsirinkti revizijos komisijos narius, kurie turėtų tikrinti pinigines įplaukas bei kontroliuoti išlaidas. Bet ir šiam jų norui nebuvo palinksėta galva, mat protingesni suprato, kad nebūtų nelogiška, jei tie patys pinigai leistų ir tie patys išlaidas skaičiuotų...

Nida Pranskūnaitė

Sunkus laiškininko kelias

Kada paskutinį kartą į Jūsų, gerbiami skaitytojai, pašto dėžutę įkrito laiškas?

O gal neseniai, geriausiais linkėjimais palydėdami, išsiuntėte laišką patys?

Telefoninio ryšio ir Interneto laikais ar neprarado laukimo žavesio, savo vertės paprastas popierinis vokas, kurį atplėšus, nežinia, ką rasi - ar suspurdės iš džiaugsmo širdis, ar pabirs nuoskaudos ašaros.

Laiško savaitei įpusėjęs, užsukau į Rokiškio rajono paštą. Kalbėjausi su vyr. finansininko pavaduotoja ekonomiste ALVIDA DŽIUGELIENE.

- Ar daug šiuo metu Rokiškio rajono gyventojai rašo ir gauna laišku?

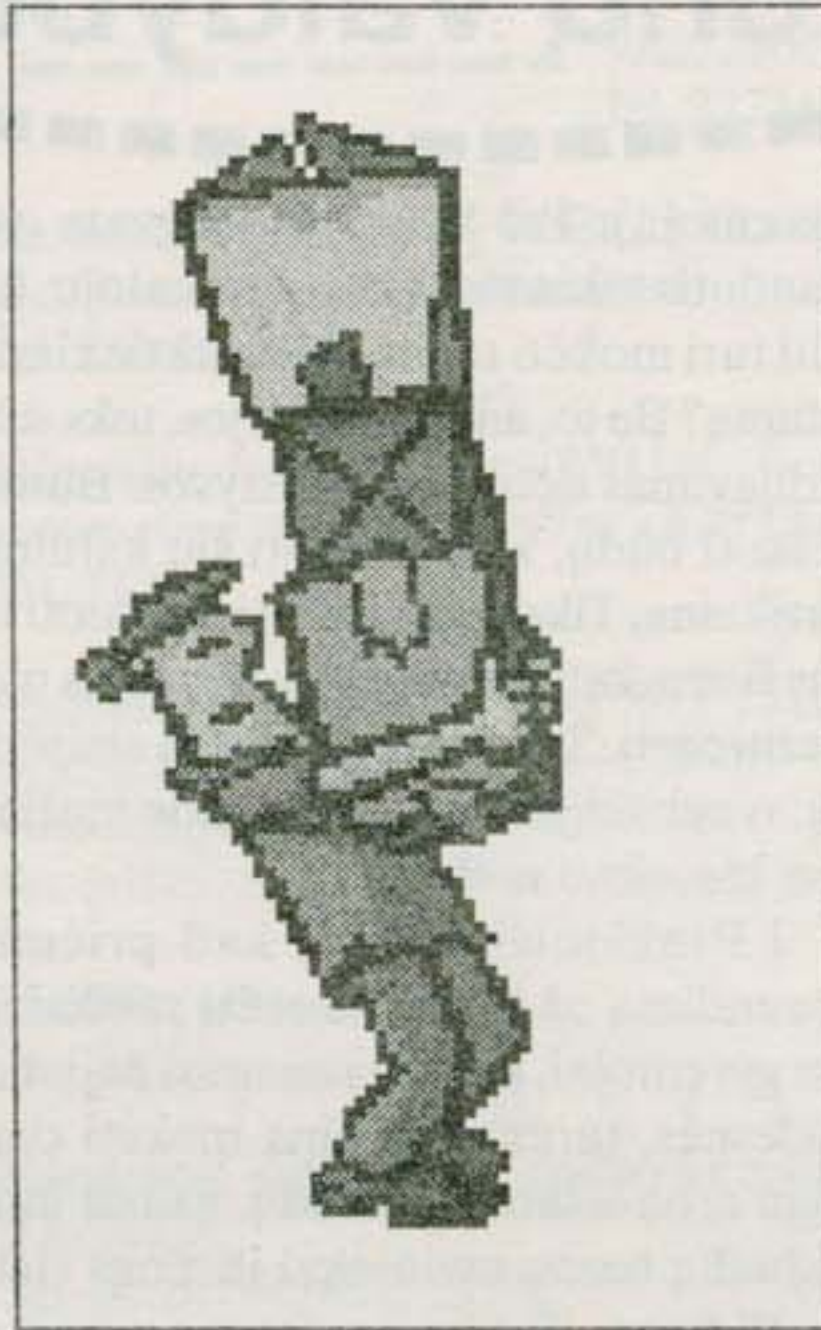
- Prieš kokius dešimt ar daugiau metų laiškas buvo ypač populiarūs. Prieš švenčių dienas sveikinimams skirstyti tekdavo papildomai pasikviesti darbuotojų. Sveikinti vieni kitus buvo madinga. Vėliau, gal dėl ryšių paslaugų pabrangimo, susirašinėjimas sumažėjo. Šiuo metu padėtis vėl stabilizavosi. Lyginant šių metų statistinius duomenis su pernykščiais, akivaizdu, jog laišku išsiunčiama daugiau.

Per šių metų 3-čiąjį ketvirtį rajono gyventojai (tarp jų ir įstaigos) išsiuntė 33604 laiškus, o gavo 34988.

- Dabar žurnaluose, laikraščiuose siūloma spręsti kryžiažodžius. Radijo stotys, TV organizuoja įvairias viktorinas. Pagaliau tvirčiau ant kojų atsistojusios firmos, norėdamos pareklamuoti savo produkciją, sugalvoja ir vykdo įvairias akcijas bei loterijas. Ar dalyvauja rajono gyventojai panašiose akcijose?

- Taip, ne tik Rokiškio miesto, bet ir kaimų gyventojai noriai siunčia laiškus su kryžiažodžių sprendimais,

ypač vaikai mėgsta siųsti įvairiausių popierėlius ir etiketes, kokių reikia loterijų organizatoriai. Džiugu, kad žmonės ne tik dalyvauja, bet ir

laimi įvairiausių prizų - riedučius, kelioninius krepšius ar fotoaparatus, net automobilius. Sėkmė - užkrečiantis dalykas. Jei vienam pasiseka, bando ir kiti. Taip padidėja išsiunčiamų laišku srautas.

- Rokiškio gyventojas parašė laišką, pavyzdžiui, į Vilnių, užklįjavo ant voko pašto ženklą, kainuojantį 70 centų, įmetė jį į pašto dėžutę. Koks to laiško tolimesnis kelias?

- Kasdien tuo pačiu metu (išskyrus poilsio dieną) atvažiuoja Panevėžio apskrities pašto mašina, kuri atveža spaudą, korespondenciją, siuntinius, skirtus mūsų rajonui. Iš pašto dėžutės, kurioje saugiai guli minėtas laiškas, adresuotas ne mūsų rajono gyventojams, iškeliauja ta pačia mašina į Panevėžį. Aišku, tai dar ne paskutinė šio laiško stotelė,

bet jis jau pakeliui į tikslą.

- Laiškininkas... Šis žodis kilęs iš žodžio "laiškas", jų šaknis bendra. Tačiau laiškininkai savo krepšiuose neša ne tik laiškus?

- Iš viso rajone dirba 102 laiškininkai. Rokiškio miestą aptarnauja 8 laiškininkai. Darbo pakanka visiems, nes laiškininkų krepšiuose "skuba" ne tik laiškas, bet ir laikraščiai, žurnalai, perlaidos, tam skirtomis dienomis - ir pensijos. Vidutiniškai laiškininkas nužingsniuoja po 20 km, kol aplanko visus jam priklausančius aptarnauti gyventojus.

- Kaip korespondencija, spauda patenka į kaimo vietas? Kokiomis sąlygomis dirba rajono laiškininkai?

- Keturios pašto mašinos kiekvieną darbo dieną spaudą pristato į rajono ryšių skyrius. Iš ten siunčiamus laiškus, siuntinius atgabena į Rokiškį.

- Dar ekspremjero A.Šleževičiaus laikais kaimo laiškininkams skirti dviračiai jau susidėvėjo ir kol kas neturime galimybių juos kuo kitu pakeisti. Laiškininkai jiems priklausančią teritoriją apeina ar apvažiuoja kaip patys išmano - pėstute, dviračiu ar nuosavu automobiliu. Dauguma laiškininkų dirba po 4-7 darbo valandas, už 0,5 ar šiek tiek daugiau etato. Nedidelis ir jų atlyginimas. Nepaisant to, kadru kaitos, galima sakyti, nėra. Atvirkščiai, ateina daug žmonių, pageidaujančių darbo, jie sutiktų dirbti bet kokiomis sąlygomis. Deja, nieko jiems pasiūlyti negalime, stengiamės išlaikyti savo darbuotojus, nors ir dirbančius nedideliu krūviu.

Visų "Rokiškio pragiedrulių" skaitytojų norėčiau paprašyti dažniau naudotis įvairiomis pašto paslaugomis, daugiau rašyti laišku.

VYKS VAIKŲ MENO DIENOS

Rajono mero Vytauto Masiulio 1998m. rugsėjo 1 dienos išleistu potvarkiu Nr. 146 "Dėl vaikų meno dienų organizavimo rajone" šių metų lapkričio mėnesį rajono seniūnijose vyks vaikų meno dienos. Jų metu siūloma surengti meno dirbinių parodas, kultūros ir švietimo darbuotojams - organizuoti vaikų meno kolektyvų pasirodymus. Sudaryta komisija, kuriai vadovauja rajono kultūros tarnybos vadovas Petras Blaževičius. Rokiškio miesto vaikai į vaikų meno dienų šventę bus pakviesti lapkričio 10 - ają.

Ta proga pas miesto seniūną Antaną Garuolį vyko pasitarimas. Jame dalyvavo rajono švietimo tarnybos vadovas Rimantas Šinkūnas, kultūros tarnybos vyr. inspektorė - metodininkė Janina Komkienė, rajono kūno kultūros ir sporto centro direktorius Augutis Kriukelis, kultūros, švietimo įstaigų vadovai, savivaldybės specialistai, kiti atsakingi darbuotojai, moksleivių atstovai.

Janina Komkienė priminė, kad šių dienų metu turėtų pasirodyti patys geriausi kolektyvai, rengiamos vaikų darbų parodos, jaunųjų literatų, skaitovų, dainuojamosios poezijos atlikėjų pasirodymas, o gal net konkursas.

Šventės rengimo komisijai vadovaus miesto seniūnas Antanas Garuolis, o visais kitais organizaciniais klausimais rūpinsis seniūnijos darbuotoja Milda Zolobienė.

Šios dienos renginių dalyvių, meno kolektyvų koordinatoriumi paskirtas rajono švietimo tarnybos specialistas Antanas Vagonis. Jis siūlė sudaryti sąlygas mokytojams, moksleiviams, vaikams aplankyti muziejų, bibliotekas, dalyvauti mokyklose vykstančiuose renginiuose, baigiamuosiuose koncertuose, teatro rūmuose, krašto muziejuje, o moksleivių darbo ir kūrybos centre galbūt surengti viktoriną, loteriją ar net mugę, kurios metu nugalėtojams būtų dovanojami pačių moksleivių pagaminti suvenyrai.

- Jaunieji literatai, skaitovai galėtų

rinktis viešojoje bibliotekoje, kurioje vyktų moksleivių kūrybos vakaras, - sakė A.Vagonis.

Vaikų meno dienos Rokiškyje režisierė Neringa Danienė siūlė baigiamąjį koncertą surengti teatro rūmuose, o vakare organizuoti diskoteką. Fojė galėtų veikti vaikų meno dirbinių paroda. Buvo siūlyta vaikams surengti net ferjerverką. Tikėkimės, jog vaikų šventei atsiras ir rėmėjų. Pasitarime dalyvavę nariai siūlė rengti kuo įdomesnius renginius, netgi šou, nevengti didesnių, spalvingesnių ir įvairesnių reklamų.

Šventės organizatoriai laukia rajono kultūros, švietimo įstaigos meno kolektyvų, vadovų patarimų, pasiūlymų. Atsiliepkite, dainininkai, šokėjai, muzikantai, dailininkai, meno kolektyvai!

Jaunieji literatai, skaitovai, dainuojamosios poezijos atlikėjai, jų vadovai turėtų kreiptis į viešosios bibliotekos direktorę Zitą Jodeikienę arba vyriausiąją bibliotekininkę Salviniją Kalpokaitę. Lauksime Jūsų skambučių.

Su išsamesne renginių programa su pažindinsime vėliau.

Salvinija Kalpokaitė

KAIP GYVENA VOKIETIJOS MOKSLEIVIAI?

Prieš savaitę pilni įspūdžių iš kelionės po Vokietiją grįžo rokiškiečiai - 10 moksleivių ir beveik tiek pat juos lydėjusių suaugusiųjų. Mano pašnekovai, Juozo Tūbelio gimnazijos gimnazistai Tadas Malcius ir Agnė Šimėnaitė, visai rimtai pajuokavo, kad tą dieną, kai autobusas, 13 valandų riedėjęs, sustojo Rokiškyje, prisimena kaip pačią "juodžiausią" gyvenimą.

- Kas pakvietė į tą šalį?

- Atvykti į Vokietiją pakvietė maitiečiai. Paruošę programą, gavę vizas, susimokėję už kelionę, išvykome.

- Kelionės tikslas?

- Mums tai buvo ekskursija. Aplankėme Vokietijos miestus, susipažinome su to krašto gyvenimu, dalyvavome vienos iš Viurbirgo gimnazijų pamokose. Nuo 8 iki 13 val. kartu su vokiečiais sėdėjome pamokose, po pietų - įvairiuose priėmimuose, aplankėme ne tik žymesnes vietas, bet ir tokias, kaip ligoninė, geležinkelio stotis. Pabuvojome vyno šventėi, kuri mums priminė lietuvišką Kaziu-

ko mugę. Aplink groja muzika, kviečiama pasivažinėti kariatomis. Ten viskas juda, gyva ir labai gražu.

- Kuo skiriasi mokykla, mokslas, mokiniai?

- Skiriasi viskuo. Vokiečiai mokosi 13 metų, per dieną turi po 6 pamokas ir jokių papildomų. Kiekvienoje klasėje kaba kryžius, beveik visose klasėse per pirmą pamoką meldžiamasi. Mokiniai visi dalykai dėstomi vienoje klasėje, tik fizika, chemija, dailė - specializuotuose kabinetuose. Daug chemijos, biologijos pamokų. Pasigedome geografijos. Kiekvienas dalykas dėstomas labai smulkiai ir aiškiai. Mokiniai ne visada išlieka santūrūs ir mesteli kokį grubesnę žodį mokytojui. Tačiau nebijo, kad ant jo "užsisės", mat klasės auklėtojos ir mokytojai kasmet keičiasi. Taip norima nė vieno nenuškriausti, suteikti žinių ir iš mažiau, ir iš daugiau kvalifikuoto dėstytojo. Gimnazijoje mokomasi trijų užsienio kalbų - anglų, prancūzų ir lotynų. Namų darbų beveik neužduodama. Ten mokytis yra leng-

viau, bet kuprines vokiečiai tempiasi dvigubai sunkesnes. Net ir pats netvarčiausias mokinys kuprinėje turi kalnus tų mums, lietuviams, nereikalingų daiktų: pieštuką, įvairiaspalvių markerių, šratinukų, rašalinių parkerių. Bet kiekvieno vokiečio sąsiuvinys - šimtu procentų idealus.

- Kaip jie praleidžia laisvalaikį?

- Mūsų mokyklose yra mokinių tarybos, Vokietijos gimnazijoje - draugija, kuri rengia vakarus kartu su tėvais. Daug keliauja, būna gamtoje, sportuoja, plauko baseine. Į klubus jaunimas įleidžiamas nuo 18 metų. Susirinkę šnekasi, žiūri televizorių, ką nors gurdžuoja, tačiau visiškai nešoka. Vokiečiai mėgsta valgyti. Mes juokavome, kad jie ne valgo, o ryja.

- Ar norėtumėt ten sugrįžti?

- Be abejo. Susiradome naujų draugų, susirašinėsim su šeimomis, kuriose gyvenome. Tikimės, kad greitai vėl aplankysime tą šalį.

Nida Pranskūnaitė

Pokalbis su Rokiškio psichiatrijos ligoninės direktoriaus pavaduotoja slaugai DANUTE STANIENE.

...tai buvo seniai, dar Jūsų vaikystės metais. Gimtajame kaime klaidžiojo dviese: be vardo, be pavardės, visų šaukiami tiesiog Rubliu ir Tabakiezka. Kiekvienas vaikas, juos pamatęs, suprasedavo, kad šie žmogeliai kažkuo kitokie, nei visi. Kitoks jų elgesys, kitokie įpročiai ir rūbai. Kartais Rubliui su Tabakiezka išnykus iš akiračio, atėdavo žinia: "Išvežė į Pažaislį". Koks baisus vaikiškai vaizduotei turėjo būti tas Pažaislis, jei jame, kaip pasakojo, tokių, kaip tiedu, buvo labai daug...

Metų tėkmė koregavo kai kuriuos įsitikinimus, pažiūras. Laikas parodė, kad tai, kas vaikystėje atrodė baisu, buvo tik nesuprantama. Besimokydama Pandėlyje, su grupe draugių užklydote į keistuoliu vadinamo menininko žeminę. Tąsyk jis gyveno tikrai kitaip, nei buvo įprasta. Tik pamanykit, vietoje šiltų namų - be jokių patogumų žeminė. Joje vienas per dieną dienas darbuojasi, skaptuoja daiktus iš medžio, su žmonėmis nebendruoja - kas jį protingu laikys? Jaunoms mergaičiukėms parūpo, kodėl tas žmogus taip elgiasi, todėl ir nusprendė jį aplankyti. Keista, bet jų neišvijo, netgi labai šil-tai bendravo. Nuo to karto buvote laukiamos apleistoje žeminėje, galėjote visiškai atvirai kalbėtis su tuo keistu žmogumi. Jau tada supratote, kad kiekvienas laukia žmogiškos šilumos ir supratimo.

Besimokydama medicinos mokykloje slapta svajojote dirbti chirurgijos srityje. Tada atrodė, kad sužeistam, sugipsuotam, sulaužytam žmogui pagalba labiausiai reikalinga. Bet dažnai norim vieno, o gaunam visai ką kitą... 1965 metais savo darbo biografiją pradėdote naujai įsikūrusiame psichoneurologiniame kabinete. Po ketverių darbo metų išvykstate į kvalifikacijos kėlimo kursų.

Nuo 1975 metų naujai atidarytoje Respublikinėje Rokiškio psichiatrijos ligoninėje pradėdote dirbti vyriausia

medicinos seserimi. Tuo metu nebuvo nei slaugos vadovėlių, nei metodikų, kaip vadovauti tokiam sudėtingam procesui. Bendradarbiaujate, tariatės su kitų miestų psichiatrijos ligoninių kolegėmis, dalinatės darbo patirtimi ir gerumu. Pati važiuojate į tobulinimosi

Kito skausmą pati jauti

centrą Vilniuje, tariatės su jo vadovais dėl kelialapių savo medikėms. Jūs stengiatės, kad ligoninės medicinos seserys tobulėtų, keltų kvalifikaciją, nes suprantate, jog žinių, įgytų medicinos mokykloje, dirbant su tokio profilio ligoniais, neužtenka.

- Gerbiama vyr. sesute (žinau, nepyksit taip vadinama, nors dabar Jūsų pareigos skamba daug solidžiau), papasakokite, kaip kito slaugos procesas.

- Daugelį metų svarbiausia buvo gydymas - reabilitacija. Medicinos sesuo buvo gydytojo padėjėja atliekant procedūras, vykdė jo nurodymus. Be to, seserys bendravo su ligoniais, kartu organizuodavo renginius, parodas, buvo organizuojama darbo terapija. Prieš 5 metus slauga pradėta reorganizuoti. Bendruojama su Danijos, Švedijos slaugos organizacijomis. Užsieniečiai akcentavo, kad slauga - ne gydymo dalis, o atskiras mokslas. Nuo žodžių "slauga", "slaugo", siūloma taip įprastą medicinos seserų pavadinimą keisti kitu - slaugytoja. Gal ir ne visiems tas pavadinimas įprastas ar priimtinas, bet net aukštosios mokyklos šiuo metu ruošia slaugos specialistus, kurie palaipsniui ligoninėse turėtų perimti vadovavimą slaugai.

Mūsų ligoninėje dirba 157 slaugytojos. Noriu pasidžiaugti, kad jos labai kvalifikuotos, net 137 turi pirmą

psichiatrijos slaugytojos kategoriją. Darbuotojos labai iniciatyvios, imlios žinioms, noriai vyksta į tobulinimosi kursus. Ligoninės slaugytojų kolektyvas pastovus, beveik nėra kadrų kaitos, nors darbas gana sunkus, reikalaujantis begalinės kantrybės ir atidumo. Pavydžiu dabartinėms studentėms - jos jau gali mokytis iš naujų slaugos vadovėlių, kuriuose slauga apibūdinama kaip mokslas, kurio pagrindas - bendravimas su ligoniu ir slaugos planavimas. Psichiatrijos ligoninių slaugytojos turi mokėti bendrauti ne tik su ligoniais, bet ir su jų artimaisiais. Visa tai pasiekama, artimai bendradarbiaujant slaugytojoms su gydytoju, psichologu ir socialiniu darbuotoju.

Spalio 10 d. minima Pasaulinė psichikos sveikatos diena. Visoje planetoje sergama tomis pačiomis ligomis, visus žmones vargina panašios problemos. Šios dienos paminėjimas - geriausias priminimas, kad žmonių su Psichikos negalia yra, jie šalia mūsų, todėl jiems nei darbe, nei visuomenėje neturi būti užtrenktos durys. Mūsų profilio ligoninės ligonius gina Psichikos sveikatos įstatymas, todėl negalima nepaisyti ligonio pageidavimų. Ligonis turi teisę žinoti, kokios procedūros jam atliekamos, kodėl tai tikslinga atlikti ir kokios pasekmės laukia, jei jis to atsisakys.

Mūsų ligoninėje dirbantys specialistai tampa jautresni žmogaus nelaimei. Mano manymu, jei darbuotoja supras, mokės paguosti ligonį su psichine negalia - kitose ligoninėse ji taip pat bus gera slaugytoja.

- Ko norėtumėte palinkėti RPL slaugytojoms ir tiems, kurie čia gydo?

- Pacientams noriu pasakyti - jauskitės pas mus tarsi namuose. Slaugytojoms - ačiū už jų nuoširdų darbą.

Jau 33 metai psichiatrijoje. Ir nekeistumėme savo profesijos į jokią kitą...

Janina

BAIMĖS AKYS PLAČIOS

Mėsos pardavėjai nuščiūva, kai tik parduotuvėje ar paviljone pasirodo dvi iš pirmo žvilgsnio kuklios moterys - valstybinės kokybės inspekcijos inspektorė **Roberta Uldukienė** ir **Marytė Jasinevičienė**: jos turi teisę ne tik patikrinti, kaip vyksta prekyba mėsa ir jos gaminiais, bet ir bausti. Baudos nelabai kuklios - joms gali nepakakti ir viso dienos pelno.

Kokių nusižengimų mėsos prekybos taisyklėmis dažniausiai pasitaiko? Vienas iš svarbiausių, anot kokybės inspektorių, prekyba pasenusiais mėsos produktais. Mėsa - tai ne rugių ar kviečių maišas, kurį į turgų gali atsivežti ir po savaitės ar mė-

pektorės mėsos pirkėjui, - būti reiklesniam, žiūrėti, ką perki. Prekybininkai jautriai reaguoja į pastabas, reiklesnį pirkėją jos pažįsta iš tolo.

Kokybės inspektorai - ne vienintelė prekeivių baimė. Yra dar mokesčių inspekcijos ir ekonominės policijos inspektorai. Jų "svoris" labai padidėjo nuo spalio 1 - osios, kai visoms prekėms - ir maisto, ir pramoninėms - jau reikalingi dokumentai, įrodantys jų išsigijimą. Na, o moterėlė, atsivežusi porą batelių iš Lenkijos, jokių dokumentų, be abejo, neturi. Tad šaltą turgaus dieną jos dreba ne tik nuo šalčio.

Yra turguje ir kitokių baimių. Štai kalbinu vieną moterį ir noriu pagirti ją "Pragiedruluose" už gražiai užaugintą

raudonų chrizantemų puokštę. Kartu su vazone - tik 4,5 lito. Tikrai nebrangu. Klausiu chrizantemų pardavėją pavardės, adreso, o ji tik pasižiūrėjo, patylėjo ir ištarė:

- Nepažįstu tamstos. O gal, sužinojęs adresą, ateisi naktį pinigų atimti? Nesakysiu.

Mačiau, kaip moteris, pardavusi chrizantemą, bailiai dairydamosi, slėpė 4,5 lito į piniginę. Baimė šiais laikais lydi ne tik milijonierius, bet ir turgaus moterėles.

Drąsiau turguje jautėsi vaikinai iš Elmininkų (Anykščių rajonas). Rimvydas Tamošiūnas rokiškėnams atvežė obelaičių, nes spalį - jų sodinimo metas, o Rokiškyje tokia prekė reta.

- Aš tik realizuoju, ką užaugina tėvas, noriai pasakojo vaikinai, visai, atrodo, nesibaimindamas, kad jį vėliau gali aplankyti reketininkas ir pareikalauti pinigėlių. - Verčiamės ne tik sodininkyste. Turime ir kalakutų fermą. Jei pavasarį sugalvosite, atvažiuokite kalakučių. Beje, ir pats į jūsų turgų atvešiu.

Rimvydas Tamošiūnas negailėjo patarimų ir būsimiems sodininkams, perkantiems jo tėvo obelaites. Kokią duobutę iškasti, kaip gležną sodinuką patręšti, nupurkšti. Ir žmonės pirko, už medelį mokėdami po 15 - 20 litų ir nuoširdžiai tikėdami, kad po 3 metų tikrai valgys savo obuolius.

Na, o šeštadienio turguje jie buvo nepigūs: už kilogramą - 1 - 2 litai.

Sodų derlius šį rudenį prastokas.

Pomidorų kilogramas kainavo 2,5 - 3,8Lt, burokėlių - 0,5Lt, svogūnų 1 - 1,4Lt, kopūstų - 0,5 - 0,7 Lt. Dešimt kiaušinių galėjai nusipirkti už 3 litus. Na, o kilogramo gyvą karpį - už 6,7 lito. Už 18 - 20 litų valstiečiai siūlė maišą miežių, kviečių arba rugių.

Stasys Varneckas

Autoriaus nuotraukos

Rimvydas Tamošiūnas rodė, kokie obuoliai augs ant obelaičių.

nesio. Mėsa genda greitai. Deja, dar neteko girdėti, kad neparduota dešrelė ar nugarinės išpjova būtų nurašoma į nuostolius.

Antra. Nors Rokiškio mėsos turguje įrengti prekystaliai - šaldytuvai, bet mėsa dažnai laikoma ne juose, o ant jų. Taip, teigia prekybininkai, patogiau, greičiau pirkėjas pastebi.

Trečia. Svarstyklių parodymo pirkėjas dažnai ir nemato, nes jos pastatytos taip, kad būtų patogiu tik pardavėjui.

Inspektorės R. Uldukienė ir M. Jasinevičienė jau baudė ne vieną prekiautoją. Paprašytos juos įvardinti, inspektorės atsiskakė. Atseit pavardžių paskelbimas laikraštėje jau būtų antroji bausmė. Be to, inspektorės prisibijo galimo keršto. Sprogs arba užsidegs inspektorės garažas, kaip nutiko, pavyzdžiui, Pasvalyje, ar vėl kas nors nemalonaus nutiks...

Vienintelis dalykas, ką gali patarti ins-

Svarbiausia įsitikinti, ar mėsytė tikrai gera.

TAIP MEDŽIODAVO MŪSŲ SENOLIAI

Vienas iš įdomiausių medžioklės būdų, atsiradęs labai seniai, net vienuoliktame amžiuje, Prancūzijoje. Jo metu medžiodavo įvairius žvėris - elnius, stirnas, šernus, vilkus, lapes ir net kiškius. Žvėrių nešaudydavo, bet pjudydavo šunimis. Šunys persekiodavo tik kurios nors vienos rūšies ir tą patį žvėrį. Jei jų kelyje pasitaikydavo kitas, jo neliesdavo. Raiti medžiotojai apsupdavo nuvarytą ir mirtinai nuvargusį žvėrį ir jį nudurdavo. Tai buvo labai brangus medžioklės būdas ir aukštuomenės praktikuotas dar visai neseniai.

Profesorius Tadas Ivanauskas 1930 m. kartu su kitais Tarptautinės medžioklės tarybos nariais dalyvavo parforsinėje medžioklėje Prancūzijoje, kunigaikštienės d'Uzės miškuose. Jis apie tai rašė: "Senoviniu papročiu turėjome išklausti mišių šventajam Hubertui. Po mišių įvyko šunų palaiminimo memorialias.

Kunigaikštienės medžioklės personalą sudarė apie dvidešimt žmonių - arklininkai, šunininkai ir dūrikai. Visi aprengti gražia, spalvinga uniforma, persimetę per petį susuktus misinginius trimitus. Kiekvieno dvaro medžiotojai turėjo savąją uniformą. Nuolatinė draugija, medžiodami vienoje vietoje, turėjo savo ženklą, sutartinę sagą, įsmeigiamą į kaklaraištį. Tokia draugija buvo vadinama "ekipažu". Teko girdėti, kad daugelis Prancūzijos ekipažų jau turėjo paprotį pribaugti iki mirties užvarytą elnią karabino šūviu. Ponios d'Uzės ekipaže su pasibjaurėjimu atsilipta apie tą būdą, ir jo nariai pribaugdavo elnią durklu, nes manė, kad kiti būdai yra neriteriški, rodantys medžiotojo bailumą. Mat jis nedrįstas prisitarti prie elnio, bijodamas jo rago smūgio".

Kaip matome iš trumpos T.Ivanausko užrašų ištraukėlės, tuometiniams medžiotojams garbės kodeksas visada buvo pirmoje vietoje.

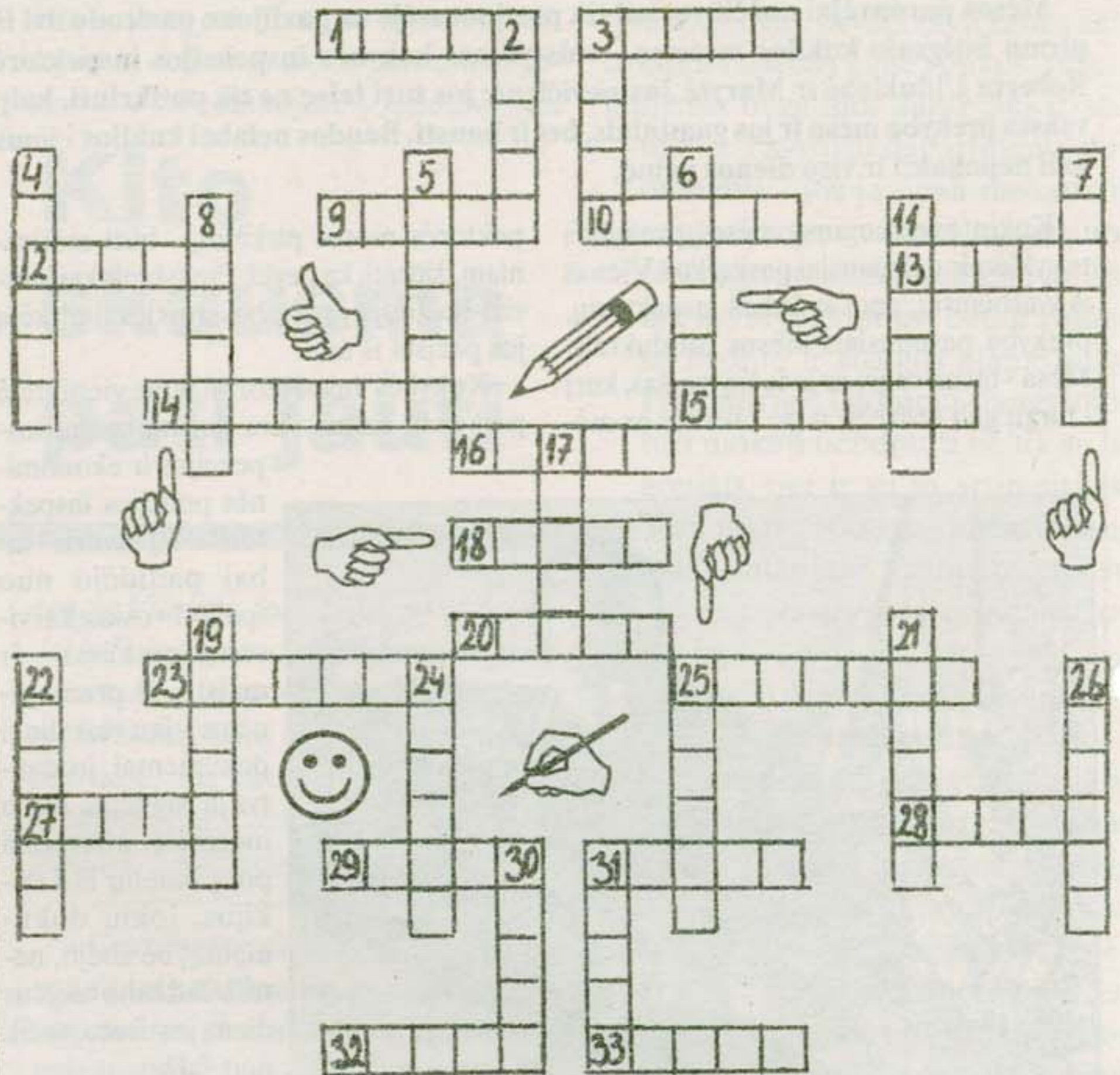
Pranas Paršonis

Kryžiažodžio, spausdinto 56-me numeryje, atsakymai

Vertikaliai: 3. Prekė 4. Troba 6. Banga 7. Naiva 8. Garas 9. Midus 10. Gamta 11. Alita 14. Fabra 15. Manta 16. Višta 17. Sambo 18. Ledai 19. Lenta 23. Šalis 24. Galis 26. Baimė 27. Latas 28. Nilas 30. Uodas 31. Dalba 32. Aitra 34. Agava 35. Ūkana 36. Mauda. 37. Ugnis 38. Nafta 39. Mūris 42. Taiga 43. Špagas 47. Apelsinas.

Horizontaliai: 1. Pamuša 2. Lojynė 5. Abu 12. Amalas 13. Guogis 20. Kreipinys 21. Ananasas 22. Parodiją 25. Pasta 26. Balandis 29. Lijundra 33. Kelmabudė 40. Kantas 41. Agaras 44. Yda 45. Rūklis 46. Klevas.

KRYŽIAŽODIS

Vertikaliai:

2. BIX lyderis.
3. Ledų krituliai.
4. Nedidelis prozos kūrinys.
5. Vijoklinis augalas.
6. Parėmimas, pagalba.
7. Pasakojamasis fantastinis kūrinys apie nebūtus dalykus.
8. Laikas nuo vakaro iki ryto.
11. Senovės Graikijos ir Romos kultūra.
17. Asilo ir kumelės hibridas.
19. Valstiečių gyvenvietė, sodžius.
21. Ryškaus ritmo, atitinkančio žingsnių tempą, muzikos kūrinys.
22. Veido raumenų judesiai, kuriais reiškiami vidiniai pergyvenimai.
24. Graikijos sostinė.
25. Ginklas su kertamais ašmenimis, kalavijas.
26. Arklio kojos naga.
30. Įkarštis, užsidegimas.
31. Varnų šeimos paukštis.

Horizontaliai:

1. Vidinė trauka ką nors gauti, pasiekti.

3. Tuo pačiu laiku gyvenantys artimo amžiaus žmonės.
9. Vieta, kur laidojamas mirusysis.
10. Siuvimo įrankis.
12. Naminis paukštis, laikomas kiaušiniams ir mėsai.
13. Muzikos rašto ženklai.
14. Vakarų Europoje vidurinės mokyklos tipas.
15. Žemynas.
16. Gyvenamasis trobesys.
18. Valdomas nekilnojamas turtas.
20. Įvairios paskirties tirštos masės gaminys.
23. Žemės turtų kasimo vieta.
25. Gluosninių šeimos krūminis medis.
27. Ėdalo likutis.
28. Kieta uoliena arba jos atskirtas gabalas.
29. Dialogo formos literatūrinis veikalas.
31. Ieškojimas ko nors paslėpto.
32. Iš rupių miltų kepamas valgis.
33. Girdimas garso atsikartojimas.

Sudarė Vaida Pranskūnaitė

Anekdotai

Susitiko seniai nesimatę draugai. Vienas pasigyrė dirbęs net pas tris darbdavius - pluša dieną naktį, uždirba krūvą pinigų.

- Kada gi tu juos išleidi, jei esi toks užsiėmęs?

- Per pietų pertrauką.

➤➤➤

Vienas verslininkas guodžiasi kitam:

- Noriu skirtis. Žmona 10 metų kasdien kaulija pinigų.

- Tai kur ji tiek išleidžia?

- Nežinau. Aš jai dar nė lito nesu davęs.

➤➤➤

Firmos savininkas pasikviečia finansininką ir sako:

- Mūsų klientas Juozėnas išprotėjo. Jis mums skolingas šimtą tūkstančių litų. Važiuk pas jį tučiuojau, gal pavyks ką išgelbėti.

Kitą dieną finansininkas informuoja:

- Iš tikrųjų tas klientas išprotėjo.

- O ar gražino skolą?

- Tiek tai jis dar neišprotėjo...

➤➤➤

Paskelbtas geriausio detektyvo konkursas. Komisija išrinko N banko sąskaitų knygą.

- Kodėl? - klausia reporteris komisijos pirmininko.

- Iš jos niekas nesužinos, kas tikrieji veikėjai.

Iš tikrų nutikimų serijos

Gyvenimas sudėtingas, ir visko jame pasitaiko. Kartais žmogus šaudo, šaudo - ir nepataiko. O kada pataikyti visai nenori - tiesiai į akį. Na, o paskui, žinoma, į kalėjimą.

Tačiau tokių nutikimų, apie kuriuos PPP nori dabar papasakoti, Rokiškyje dar nebuvo. Kažką panašaus, tiesa, esame girdėję, kažkas panašaus nutiko prieš 2000 metų, bet ne Rokiškyje, ne Šiluvoje. Ir ne Lietuvoje. Žodžiu, nutikimas, kurį dabar išdėstysime, visai autentiškas, ir jis turi atkreipti kai kurių institucijų dėmesį.

Bet apie viską iš eilės.

ŠVENTOSIOS DVASIOS DOVANA

Šio nutikimo herojė Genovefa (vardas dėl visiems suprantamos konspiracijos, be abejo, pakeistas) buvo graži, tarsi nimfa iš graikų legendų. Johnsono šampūnu išmazgoji jos plaukai žėrėjo lyg papūgos kuodas, blakstienos tai kilo, tai leidosi, uždengdamos pusę dailios krūtinės. Raudonais dažais išdekoruota lūpų širdelė skleidė kompetenciją, kurios visiškai pakako valdininkės kėdei.

Žodžiu, ponija Genovefa atrodė tobula ir nekalta kaip kūdikis.

Ir atsitiko taip, kad likimas šią vasarą nuvedė poniją Genovefą į Šiluvą. Gal tam tikru patyrimu, kurie ji turėjo apščiai, pasidalyti, gal prisiglausti prie tenykščių šventenybių - dabar sunku nustatyti tikrąją priežastį, nors apie šią ponios Genovefos kelionę rašė net laikraščiai.

Kai grįžo, gyvenimas iš pradžių tekėjo sena vaga. Bet neilgai. Vienas ponios Genovefos gerbėjas netrukus pajuto, kad jam išdygo "trys plunksnos" (pažodinis vertimas iš rusų kalbos). Nueina pas daktarus, pasirodo. Eskulapai diagnozę patvirtina, prirašo tablečių ir nuramina, kad tos "trys plunksnos" kaip atsirado, taip ir išnyks. Be

kompliakcijų. Tik būtina išsiaiškinti, iš kur jos.

- Mieloji, - kreipėsi gerbėjas į savo Genovefą. - Tai tu man padovanojai "tris plunksnas". Kur gavai?

Ponia Genovefa ilgai negalvojo. Atsakymas iš jos lūpų širdelės buvo maždaug toks:

- Pameni, brangusis, buvau Šiluvoje, šventa vieta, juk žinai. Ir staiga toje šventoje vietoje man pasirodo šventa dvasia, nešina trimis plunksnomis.

- O gal, brangioji, tas "tris plunksnas" parsinešei aną penktadienį, kai po valdininkų susirinkimo visą naktį kažkur plasnojai?

- Ne, brangusis, - dvasinškai užginčijo ponija Genovefa. - Tai galėjo būti tik šventosios dvasios dovana. Žinai, Šiluvoj visko būna...

Su tokiu argumentu nepasiginčysi. Todėl ponios Genovefos gerbėjas kreipėsi į PPP, prašydamas perspėti visus vyrus:

- Neleiskite savo širdamų į Šiluvą, nes ten joms gali apsireikšti šventoji dvasia su trimis plunksnomis! Dėl viso pikto neleiskite ir į valdininkų susirinkimus, kurie užsitęsia per naktį.

PPP

PRAGIEDRULIAI

Mūsų adresas:
Nepriklausomybės a. 22
4820 Rokiškis
Tel./Faks. 5 13 54
e-mail:
pragiedruliai@post.omnitel.net

Leidėjas UAB "Rokiškio pragiedruliai"

Indeksas 424.
2 spaudos lankai.
Laikraštis leidžiamas
antradieniais ir
penktadieniais
Tiražas 5990 egz.

Redaktorius
Vygandas Pranskūnas
Tel. 51532
Korektorė
Rasa Čižauskienė
Leidybos centras:
Jolita Kaškevičienė,
Robertas Uldukis

Autoriai atsako už pateiktus faktus ir kitą informaciją.

Redakcija už reklamos ir skelbimų turinį neatsako.

Skelbimai ir prenumerata redakcijoje priimami darbo dienomis.

PRAGIEDRULIAI

Nepriklausomas rokiškėnų laikraštis

1998 m. spalio 9 d. penktadienis. Nr. 58. Kaina 0,80 Lt.

Nelengvas, bet kilnus darbas

Klaugas Vilis ir Vytautas Masiulis susitikimo su žurnalistais metu.

Keletą dienų Rokiškyje viešėjo svečiai iš Vokietijos, Niurnbergo miesto, maltiečių ordino delegacija. Spalio 7 dieną rajono savivaldybėje vyko susitikimas su šio ordino Niurnbergo miesto vadovu Klausu Viliu. Susitikime dalyvavo rajono meras V. Masiulis, socialinės paramos ir darbo tarnybos darbuotoja Z. Kurpienė. Meras papasakojo, kaip užsimezgė ryšiai tarp Maltos ordino ir Rokiškio savivaldybės:

- Draugystė prasidėjo 1996 metais, kai Kristijano Vilio iniciatyva buvau pakviestas į Vokietiją susipažinti su savivaldos veikla. Tada pirmą kartą ir buvo surinkta labdaros siunta, skirta Rokiškiui. Šios dienos svečias Klaugas Vilis yra minėto garsaus žmogaus sūnus.

socialinės darbuotojos - Zina Kurpienė ir Danguolė Peciukonytė, policijos interesams atstovavo Henrikas Ruželė, išvykoje taip pat dalyvavo Obelių seniūnas Fiodoras Jegorovas, mokytojos Daiva Kundelienė ir Teresė Kandzerauskiene, savivaldybės ūkio tarnybos vadovas Jonas Katinauskas. Be jų, į Vokietiją, vyko 10 rajono moksleivių.

Meras paneigė gandus, kad neaišku už kieno pinigus delegacijos nariai iš kelionės parsivarė automobilius. Jis patikino, kad tai tik asmeniniai pirkiniai.

Šį kartą į Lietuvą atvežta daugiau kaip 16 tonų maisto produktų, buitinės technikos, drabužių. Taip pat atvežta žemės ūkio įrangos - akėčių, sėjamųjų. Planuojama atvežti ir traktorių. Šia technika ga-

li naudoti tie, kurie turi nedaug žemės ir neturi galimybių nusipirkti technikos.

Klaugas Vilis plačiai papasakojo apie ordino veiklą. Jis pažymėjo, kad pagrindinis jų tikslas - kad visa labdara pasiektų žmogų, kuriam ji reikalinga, ir jokia būdu nebūtų perduodama. Paklaustas apie tai, kas turėtų dalinti labdarą - bažnyčia ar kitos institucijos - sakė, kad tai turėtų daryti tie, kurie arčiausiai žmonių. O tam geriausias sąlygas turi savivaldybės.

Klaugas Vilis nenorėjo sumenkinti Rokiškio dekanato nuopelnų ir jo ilgalaikės draugystės su Oldenburgo miesto maltiečiais, bet pažymėjo, kad bažnyčia tikrai neturi tokių galimybių dalindama labdarą, kaip savivaldybė. Čia dirba daug žmonių, vedama apskaita, yra sąrašai gyventojų, kurie gavo labdarą (iš viso ją jau gavo keletas tūkstančių). Tikros statistikos, kas daugiau dalina labdarą - bažnyčia ar kitos institucijos - Klaugas Vilis neturėjo ir sakė, kad kiekvienoje šalyje tai vyksta skirtingai. Maltiečiai patys po rajoną vežiojo dovanas, tuo įsitikindami, kad jos pakliūs ten, kur reikia. Vienintelis faktas, galintis nutraukti draugystę, - žinia apie tai, kad jų surinkta labdara pardavinėjama.

Viso susitikimo metu stebino šio jauną žmogaus atsidavimas, ryžtas ir didžiulis noras padėti kitiems. Jo pasirinktas gyvenimo kelias nelengvas ir reikalaujantis daug jėgų. Visai nesinorėjo, kad ši kilnų poelgių temdytų nepagrįsti gandai, priekaištai ir bereikšmiai ginčai.

Rasa Gaučienė
Autorės nuotrauka